

35. Bohusvisan.

F-dur, c, 3/4. H. 46.

Och vart jag kommer, vart jag far,
till Bohuslän jag traktar.
Där i en stuga bor min far
och mor hans ålder aktar.
På höga fjäll står skogen grön,
och däromkring går salta sjön.
Ditåt, ditåt jag traktar.

Och fur och gran en mörkgrön hop
kring branta bergen klängas.
Och vallhjons sång och lurars rop
med forsens dån sig mängas.
Och uti dällden, där jag bor,
där gulnar råg och gräset gror,
där frodas blomstersängar.

Hem gode Guden gav mig två,
ty liksom vilda anden
har jag min lust på böljan blå,
men bygger bo på stranden.
I jorden ristar jag i dag,
i morgon havet plöjer jag,
lik vind i våta sanden.

Två ängar skördar jag i år.
 En blå, av sjöskum ärgad,
 den andra grön och ljuvlig står
 av blomsterfärging färgad.
 Två rika välden skatt mig ge,
 och jord och hav så heta de,
 och jag är fri och bärgad.

En trogen vän jag valt mig här,
 Gud, giv oss inga hinder.
 Och såsom mjölk och jordebär
 så äro hennes kinder.
 Och hjärtat fullt av trohet slår,
 hon är så frisk som vind i vår,
 som stjärnan ögats tinder.

Å sjö och strand, i dal, i skog
 de raska drängar svärma.
 Gud hälsa giv, bröd få vi nog,
 så visst som regn och värma.
 De friska vädren fly så fort,
 med dem slå vi vår oro bort,
 om Gud vill oss beskärma.

Bland bergen här på äng, på ö
 och ut på villa fjärden,
 bland vänner och min trogna mö,
 här vill jag leva, vill jag dö,
 här trivs jag bäst i världen.
 Här är jag född, och det är här,
 jag hoppas, att mig Gud beskär
 få vandra sista färden.